

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-211-03

Druk nr 2400
Warszawa, 7 stycznia 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Algierze dnia 31 stycznia 2000 r. .

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Finansów.

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Algierze dnia 31 stycznia 2000 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Algierze dnia 31 stycznia 2000 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

I. Potrzeba i cel związania Konwencją

1. Wstęp – sytuacja gospodarcza Algierii

Algieria jest jednym z bogatszych krajów Afryki. Podstawę gospodarki kraju stanowi sektor paliwowy, którego udział w tworzeniu PKB sięga aż 59%. Ropa i gaz ziemny stanowią obecnie 97% algierskiego eksportu.

Na skutek błędów centralistycznego zarządzania oraz w związku z ostrym kryzysem politycznym sytuacja gospodarcza w Algierii w latach 90-tych poważnie pogorszyła się. Znacznie obniżył się poziom życia ludności. Władze dążą do ustabilizowania sytuacji

wewnętrznej i przeprowadzenia reform wolnorynkowych, przy zachowaniu monopolu państwa na wydobycie gazu i ropy naftowej. Rygorystyczna współpraca rządu z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i Bankiem Światowym przyniosła opanowanie sytuacji w dziedzinie obsługi długu zagranicznego, który w końcu 2001 r. wynosił 22,2 mld USD. W wyniku negocjacji z Klubem Paryskim i Klubem Londyńskim, Algieria doprowadziła do restrukturyzacji zadłużenia. Działania te są kontynuowane w stosunkach bilateralnych, np. umowa z Francją z grudnia 2002 r. przewiduje zamianę na inwestycje 61 mln euro z zadłużenia algierskiego.

Sytuacja gospodarcza Algierii uległa poprawie w wyniku podwyżki cen ropy i gazu na przestrzeni ostatnich lat. Rok 2001 był siódmym z kolei, kiedy PKB systematycznie wzrastał, choć dynamika tego wzrostu jest nierówna: w roku 2000 wyniósł on 2,4%, w roku następnym – 1,9%.

W 2001 r. Algieria nadal powiększała swoje rezerwy dewizowe, które osiągnęły wartość 17,9 mld USD. W tym też roku algierski handel zagraniczny zanotował spadek eksportu o 13,4%. Był on spowodowany obniżeniem limitów produkcyjnych ropy i gazu oraz średnioroczną obniżką cen ropy. Eksport przyniósł 19,1 mld USD dochodu. Import kosztował Algierię 9,9 mld USD i wzrósł w stosunku do roku 2000 o 8,4%. Dotychczasowe kierunki geograficzne wymiany handlowej nie uległy zmianie. Do krajów Unii Europejskiej kierowano 64,5% eksportu. Największymi odbiorcami algierskich węglowodorów są Włochy, Francja i Hiszpania. Podobnie w imporcie dominują kraje UE 59,4%. Najważniejsi dostawcy Algierii to Francja, Włochy, USA i Niemcy.

Duża ilość środków, która zasilila gospodarkę w 2001 r. (2,5 mld USD), spowodowała wzrost inflacji z poziomu 0,34% w 2000 r. do 4,2% w 2001 r.

W Algierii realizowane są w ramach programu ożywienia gospodarczego na lata 2001-2004 inwestycje ukierunkowane na rozbudowę infrastruktury przemysłowej i komunikacyjnej, na rozwój budownictwa mieszkaniowego i przede wszystkim na zmniejszenie bezrobocia. W 2001 r. wybudowano prawie 102 tys. mieszkań.

W przemyśle nadal dominuje sektor rolno-spożywczy, którego udział w obrotach wynosi 43%. Sektor prywatny w przemyśle, chociaż rozwija się szybciej od państwowego, wytwarza zaledwie 21% wartości dodanej całego przemysłu i zatrudnia niewiele ponad 61 tys. pracowników – ok. 1/4 zatrudnionych w przemyśle. W sektorze prywatnym funkcjonuje ok. 180 tys. małych i średnich przedsiębiorstw, z czego blisko 120 tys. zatrudnia poniżej 20 pracowników.

W przemyśle ciężkim, dzięki wykupieniu państwowego giganta hutniczego SIDER przez koncern hinduski ISPAT, nastąpił wzrost produkcji o 8,8%. Jest to przykład pierwszej udanej dużej prywatyzacji w przemyśle ciężkim.

Wybrano firmy konsultingowe, które mają prywatyzować sektor telekomunikacji. Zapowiadane jest ogłoszenie ostatecznej listy 184 przedsiębiorstw państwowych, przeznaczonych do całkowitej i częściowej prywatyzacji.

2. Dwustronne stosunki polsko-algierskie

Polska uznała Algierię w 1962 r. Ze względów ideologicznych stosunki dwustronne były w początkowym okresie ożywione. W drugiej połowie lat 80-tych wzajemna aktywność spadła. Do 1989 r. wizyty w Algierii składali przewodniczący Rady Państwa i minister spraw zagranicznych (1985 r.).

W 1992 r. z roboczą wizytą w Algierze przebywał wiceminister spraw zagranicznych RP. W 1995 r. przeprowadzone zostały w Algierze konsultacje polityczne podsekretarzy stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. W 1996 r. oficjalną wizytę w Warszawie złożył minister spraw zagranicznych Algierii Ahmad Attaf. Zakończyła ona 10-letni okres przerwy w kontaktach dwustronnych wysokiego szczebla. Podpisano wówczas Protokół o współpracy pomiędzy ministerstwami spraw zagranicznych. Również w 1996 r. przebywał w Polsce minister rolnictwa Algierii. Kolejne spotkanie na szczeblu podsekretarzy stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych miało miejsce w Warszawie w marcu 1998 r., natomiast w listopadzie 1998 r. w Algierze odbyły się konsultacje między resortami spraw zagranicznych na szczeblu dyrektorów departamentu.

We wrześniu 1998 r. min. B. Geremek spotkał się w Nowym Jorku z szefem algierskiej dyplomacji A. Attafem na 53 Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a w styczniu 2000 r. złożył oficjalną wizytę w Algierii. W trakcie wizyty podpisano 2 dokumenty międzyrządowe: Umowę w sprawie restrukturyzacji i spłaty zadłużenia Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej wobec Rzeczypospolitej Polskiej oraz Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu.

W styczniu 2001 r. prezydent A. Kwaśniewski przekazał prezydentowi A. Bouteflicie zaproszenie do złożenia wizyty oficjalnej w Rzeczypospolitej Polskiej. Zostało ono ponowione podczas konsultacji podsekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta RP, A. Majkowskiego w Algierze we wrześniu 2002 r. W tym samym miesiącu podobne zaproszenie

do swojego algierskiego odpowiednika skierował minister spraw zagranicznych W. Cimoszewicz.

Zapoczątkowana została współpraca parlametarna. W grudniu 1998 r. w Algierze złożył wizytę wicemarszałek Sejmu J. Król. Na międzynarodowym kolokwium poświęconym przestrzeganiu praw człowieka w grudniu 1999 r. przebywał w Algierii senator Z.

Romaszewski. Na zaproszenie przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Narodowego Zgromadzenia Ludowego Algierii, w marcu 2001 r. złożyła wizytę w Algierze delegacja Komisji Spraw Zagranicznych Sejmu RP, której przewodniczył poseł Cz. Bielecki.

W przeszłości polskie przedsiębiorstwa zrealizowały w Algierii wiele inwestycji i projektów. W ramach kontraktów zbiorowych i indywidualnych przebywało tam kilka tysięcy polskich ekspertów. W latach 80-tych i 90-tych działalność ta nie była kontynuowana z uwagi na brak możliwości kredytowania jej przez Polskę oraz z powodu pogorszenia się stanu bezpieczeństwa w Algierii.

Algieria wspólnie z Egiptem, Libią, Marokiem i Tunezją tworzą tzw. afrykańską sferę śródziemnomorską, ważną z punktu widzenia interesów gospodarczych Polski w Afryce, a także szeroko pojętych interesów Europy.

Udział tych 5 krajów w obrotach handlowych Polski z Afryką wynosi ok. 45%, w tym w eksporcie 69%, wobec analogicznych wskaźników dla świata wynoszących ok. 33%, co świadczy o znacznie większym stopniu koncentracji obrotów handlowych Polski z Afryką w tej strefie, niż innych krajów i ta tendencja ma charakter trwały.

Obroty handlowe z Algierią nie posiadają stabilnego charakteru. W 2001 r. osiągnęły one wartość 112,4 mln USD, z wysokim dodatnim saldem dla Polski 107,4 mln USD. Oznacza to więcej niż podwojenie obu tych wielkości w stosunku do roku 2000 (odpowiednio: 51,5 mln USD i 50,8 mln USD), w którym nastąpił z kolei spadek w porównaniu z rokiem 1999 (odpowiednio: 71,6 mln USD i 37,8 mln USD). Wyniki za 10 miesięcy 2002 r. (odpowiednio: 76,2 mln USD i 60,6 mln USD) również rokuje spadek obrotów w stosunku rocznym w porównaniu z rokiem 2001 (wielkości odpowiednio j.w.). U źródła wysokich obrotów za rok 2001 leżał poważny wzrost udziału (do 87,4%) w eksporcie do Algierii polskiego mleka w proszku, przy bardzo niskiej dywersyfikacji wymiany. Daleko za mlekiem uplasowały się wyroby hutnicze (3,5% udziału w eksporcie), maszyny, metale, produkty pochodzenia roślinnego, chemikalia, papier. W znikomym wartościowo imporcie z Algierii (0,03 mln USD) najważniejszym towarem są korki i wyroby korkowe. Zróżnicowania struktury obrotów upatruje się we włączeniu do polskiego importu ropy naftowej i gazu ziemnego z Algierii.

Istnieją także możliwości współpracy militarnej w zakresie dostaw sprzętu wojskowego z Polski.

We wrześniu 1998 r. w Algierze przebywały delegacje Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej. Parafowano porozumienie w sprawie restrukturyzacji i spłaty algierskiego długu wobec Polski. Wartość tego zadłużenia na koniec 1997 r. wynosiła 14,7 mln USD, a jego obsługi – 3,3 mln USD.

W grudniu 1999 r. w Algierii złożył wizytę podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki H. Ogryczak.

Podpisane zostały ważne dla dalszej współpracy gospodarczej polsko-algierskiej umowy: weterynaryjna i fitosanitarna. Finalizowana jest także umowa o transporcie morskim, a w trakcie negocjacji pozostaje umowa o transporcie drogowym.

W 2002 r. polskie firmy uczestniczyły m.in. w Międzynarodowych Targach Algieru.

Jednocześnie Krajowa Izba Gospodarcza przygotowała wspólnie z Wydziałem Ekonomiczno-Handlowym Ambasady RP w Algierii wizytę misji gospodarczej polskich przedsiębiorców, podczas której podpisane zostało porozumienie o współpracy między Krajową Izbą Gospodarczą a Algierską Izbą Przemysłowo-Handlową. Można więc mówić o zauważalnym, aczkolwiek jeszcze powolnym, ożywieniu stosunków polsko-algierskich.

Wzrost inwestycji w rolnictwie algierskim powinien spowodować zwiększenie prywatnego importu maszyn i urządzeń rolniczych. Ze względu na obecną sytuację rynkową w Algierii można również wskazać na duże szanse eksportu polskich produktów rolno-spożywczych, zaliczanych do tzw. towarów strategicznych dla gospodarki Algierii. Władze Algierii są głównie zainteresowane bezpośrednimi zakupami z Polski dużych ilości mleka w proszku, które jest uznawane za podstawowy importowany produkt żywnościowy.

Istnieją realne szanse na zwiększenie polskiego eksportu, poza artykułami rolno-spożywczymi, a także inwestycji w takich dziedzinach jak:

- towary strategiczne dla gospodarki algierskiej, a więc: materiały budowlane, węgiel, leki oraz komponenty i półprodukty do ich wytwarzania,
- gospodarka wodna – usługi hydrotechniczne i budowlane,
- ochrona środowiska – dostawy i instalacje specjalistycznych urządzeń,
- wybrane inwestycje i dostawy w sektorze ropy naftowej i gazu, przemyśle petrochemicznym i górnictwie,
- infrastruktura transportowa i budownictwo,
- gospodarka morska w zakresie dostaw statków, kutrów dla rybołówstwa,

- maszyny i urządzenia dla rolnictwa,
- sprzęt gospodarstwa domowego, szkło gospodarcze.

3. Potrzeba zawarcia umowy podatkowej

W związku z powoli rozwijającymi się stosunkami dwustronnymi zachodzi potrzeba zawarcia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Umowa będzie sprzyjać wymianie dóbr, kapitałów i osób. Stworzy ona w dwustronnych stosunkach sytuację prawną, dzięki której dochód osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze jednego państwa, a osiągany na obszarze drugiego państwa, będzie w wielu przypadkach opodatkowany tylko w jednym państwie, a nie w obydwu, jak to ma miejsce w sytuacji bezumownej.

Wyeliminowanie podwójnego opodatkowania jest niezbędnym warunkiem zacieśnienia dwustronnych stosunków gospodarczych i kulturalnych.

II. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W stosunkach polsko-algierskich jest to pierwsza umowa tego rodzaju. W związku z tym wszystkie uregulowania stanowią novum w tym zakresie.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim państwie.

I tak:

1. W odniesieniu do zakładu w przypadku prac budowlanych, montażowych lub instalacyjnych ustala się okres 6 miesięcy dla zwolnienia z opodatkowania w państwie źródła dochodu uzyskanego z takich prac.
2. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego położonego w drugim umawiającym się państwie), może być opodatkowany w tym drugim państwie.
Dotyczy to również dochodu osiąganego z bezpośredniego lub pośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.
3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa eksploatującego statki morskie i powietrzne (art. 8).

4. Zyski przedsiębiorstw powiązanych będą ustalone w oparciu o transakcje zawierane na zasadach wolnorynkowych. Zapobiegać to będzie przenoszeniu dochodów między przedsiębiorstwami powiązаныmi w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo jednego państwa uczestniczy pośrednio lub bezpośrednio w kapitale przedsiębiorstwa drugiego państwa albo gdy te same osoby uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa jednego i drugiego państwa (art. 9).
5. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w drugim państwie mogą być opodatkowane w tym drugim państwie (art. 13).
6. Zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub z przeniesienia własności mienia ruchomego stosowanego przy eksploatacji takich statków morskich lub powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę (art. 13).

Konwencja przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu Umawiających się Państwach, z tym że w państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek podatkowych w danym państwie. Dotyczy to dywidend, odsetek i należności licencyjnych. Zgodnie ze standardami międzynarodowymi konwencja zawiera zasady opodatkowania dochodów osób wykonujących wolny zawód, dochodów z pracy najemnej, dochodów artystów i sportowców oraz rent i emerytur.

Konwencja zawiera klauzulę narodową, tzn. równego traktowania, stanowiącą, że obywatele jednego państwa nie będą poddani w drugim państwie opodatkowaniu jak i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele drugiego państwa (art. 27).

Innym ważnym zapisem jest art. 26 dotyczący procedury wzajemnego porozumiewania się w przypadku sporów podatkowych lub w sprawach stosowania i interpretacji Konwencji.

Konwencja zapewnia również wymianę informacji podatkowych, która jest głównym instrumentem zapobiegającym uchylaniu się od opodatkowania (art. 27).

Konwencja została sporządzona na czas nieokreślony. Każde państwo może ją wypowiedzieć na 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie 5 lat od daty jej wejścia w życie i wówczas przestanie obowiązywać do podatków podlegających zapłaceniu najpóźniej do 31 grudnia w roku wypowiedzenia Konwencji.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Główne skutki zostały omówione w pkt I.3. Jej wejście w życie stworzy korzystne warunki do zacieśnienia dwustronnych stosunków gospodarczych i otworzy możliwości operowania na terytorium Algierii polskich podmiotów gospodarczych zainteresowanych rynkiem algierskim.

Umowa nie pociągnie za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa.

IV. Tryb związania RP Konwencją

Tekst Konwencji został uzgodniony z zainteresowanymi resortami, a przedmiot zawarty w niej uregulowań nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824). Konwencja podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ wypełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Artykuły 10, 11 i 12 Konwencji określają stawki podatkowe. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

a) Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Algierią oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-algierskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

b) Sposób w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne i umowy międzynarodowe są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.).

c) Środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie powoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym, ponieważ jej postanowienia nie odbiegają od obowiązującego ustawodawstwa. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych. Przepisy zawarte w Konwencji ustalają jeszcze zasady opodatkowania oraz metody unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja zapewni jej miejsce w systemie polskiego prawa podatkowego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 4367/03/DPE/ms

Warszawa, 23.12.03.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów:

- 1) ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku,
  - 2) uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Danutę Hübner

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-211-03) oraz projektem uchwały Rady Ministrów (pismo nr RM-111-322-03) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Proksa

Do wiadomości:

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 31 stycznia 2000 r. została podpisana w Algierze Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia .....2003 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

KONWENCJA

MIĘDZY

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZĄDEM ALGIERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO-DEMOKRATYCZNEJ

W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I
USTALENIA ZASAD WZAJEMNEJ POMOCY W ZAKRESIE PODATKÓW
OD DOCHODU I OD MAJĄTKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej

i

Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,

pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i
ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od
majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i majątku uważa się podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub od części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:
  - a) w Polsce:
    - 1) podatek dochodowy od osób fizycznych; i
    - 2) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkiem polskim”).
  - b) w Algierii:
    - 1) podatek od dochodu globalnego,
    - 2) podatek od zysków spółek,
    - 3) podatek od działalności zawodowej,
    - 4) opłata ryczałtowa,
    - 5) podatek z tytułu mienia odziedziczonego,
    - 6) należności i podatek od wyników działalności w zakresie poszukiwań, badań, eksploatacji i transportu przewodami węglowodorów,
(zwane dalej „podatkiem algierskim”).
4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą wprowadzane obok istniejących podatków

lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich odnośnych ustawach podatkowych.

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
  - a) określenie „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Algierię;
  - b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym morze terytorialne oraz położone poza nim strefy, nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym i na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, Rzeczpospolita Polska sprawuje suwerenne prawa do dna morskiego, jego pogłębia i ich zasobów naturalnych i przyległego słupa wody;
  - c) określenie „Algieria” oznacza Algierską Republikę Ludowo-Demokratyczną, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, w tym morze terytorialne oraz położone poza nim strefy, nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym i ustawodawstwem narodowym, Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna sprawuje jurysdykcję lub suwerenne prawa w zakresie poszukiwania i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego pogłębia i przyległego słupa wody;
  - d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
  - e) określenie „obywatele” oznacza:
    - aa) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
    - bb) osoby prawne, spółki osobowe i stowarzyszenia utworzone zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Umawiającego się Państwa;
  - f) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

- g) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
  - h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego siedziba faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
  - i) określenie „właściwy organ” oznacza:
    - aa) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
    - bb) w Algierii - Ministra odpowiedzialnego za finanse lub jego upoważnionego przedstawiciela.
2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko za źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli powyższe kryteria nie pozwalają określić Państwa, w których osoba ma miejsce zamieszkania, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,

- e) warsztat,
- f) skład prowadzący sprzedaż,
- g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,
- h) plac budowy lub prace budowlane albo montażowe lub związana z nimi działalność nadzorcza, jeżeli taki plac lub związana z nimi działalność trwają powyżej sześciu miesięcy;
- i) świadczenie usług konsultingowych przez przedsiębiorstwo przy pomocy własnego personelu lub innego personelu zatrudnionego w tym celu, lecz tylko wtedy gdy działalność tego rodzaju dla danego projektu lub projektu pokrewnego trwa na terytorium państwa przez okres lub okresy wynoszące łącznie powyżej sześciu miesięcy w ciągu każdorazowego okresu dwunastu (12) miesięcy.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

4. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to,

bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 3, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

5. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiających się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność poprzez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

DOCHODY Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność, w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na takie odliczanie w odniesieniu do kwot wypłacanych (z innego tytułu niż bieżące wydatki) przez zakład na rzecz głównego oddziału przedsiębiorstwa lub innego oddziału z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw albo z tytułu prowizji za szczególne usługi lub z tytułu odsetek od kwoty pieniężnej pożyczonej zakładowi.
Również przy określaniu zysków zakładu nie będzie się uwzględniać kwot wypłacanych (innych niż z tytułu zwrotu poniesionych wydatków) przez

zakład na rzecz innych oddziałów z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw lub z tytułu uzyskanych usług lub z tytułu zarządzania albo, z wyjątkiem przedsiębiorstwa bankowego, z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych głównemu oddziałowi lub każdemu innemu oddziałowi przedsiębiorstwa.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

TRANSPORT MORSKI I POWIETRZNY

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

(a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

(b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw, będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent,

b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule, oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji w górnictwie, akcji założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również inny dochód, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę

spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacane dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki pochodzące z jednego z Umawiających się Państw są zwolnione z opodatkowania w tym Państwie, jeżeli:

- (a) dłużnikiem odsetek jest Rząd tego Umawiającego się Państwa lub jeden z jego organów lokalnych;
- (b) odsetki wypłacone Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa lub jednemu z jego organów lokalnych lub instytucjom albo organom, w tym instytucjom finansowym należącym całkowicie do tego Umawiającego się Państwa lub jednego z organów lokalnych albo do Banku Centralnego tego Państwa;
- (c) odsetki są wypłacane na rzecz innych instytucji lub organów w tym instytucji finansowych z tytułu finansowania przez nie transakcji w ramach umów zawartych przez Rządy Umawiających się Państw.

4. Użyte w niniejszym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w

szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem odpowiednich postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z jego ustawodawstwem, lecz podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
3. Określenie "należności licencyjne" użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, taśmami dla radia i telewizji, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których są wypłacane należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, iż należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie.
6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę, podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności mienia ruchomego stanowiącego część mienia zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągnane z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo innej działalności o

samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że:

- a) posiada ona zazwyczaj stałą placówkę w tym drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania takiej działalności lub
- b) przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy trwające łącznie 183 dni lub dłużej w danym roku podatkowym. W danym przypadku tylko część dochodu pochodząca z działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowana w drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub wyładowczą, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

Artykuł 15

PRACA NAJEMNA

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20, uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku podatkowego, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW RADY NADZORCZEJ I ZARZĄDU

Honoraria członków rady nadzorczej lub zarządu i inne podobne świadczenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej lub zarządzie spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Dochód pochodzący z działalności, o której mowa w ustępach 1 i 2 osiągnięty w wyniku umowy lub porozumienia kulturalnego między rządami obu Państw jest zwolniony od podatków, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub głównie opłacany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, organów lokalnych lub jednostek terytorialnych.

Artykuł 18

EMERYTURY

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 emerytury i inne świadczenia otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie na podstawie ustawodawstwa o ubezpieczeniach socjalnych drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

Artykuł 19

SŁUŻBA PUBLICZNA

1.
  - a) Wynagrodzenia inne niż emerytury wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
  - b) Jednakże takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym Państwie,
    - (i) jest obywatelem tego Państwa, lub;
    - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
  - a) Emerytury wypłacane przez, lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
  - b) Jednakże takie emerytury podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością przemysłową lub handlową prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego organ lokalny.

Artykuł 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. W przypadku stypendiów i wynagrodzeń z tytułu płatnego zatrudnienia, do których nie mają zastosowania postanowienia ustępu 1, student lub praktykant w rozumieniu ustępu 1 będzie miał ponadto prawo w czasie jego studiów lub praktyki do korzystania z takich samych zwolnień, ulg lub obniżek podatkowych jak osoby mające miejsce zamieszkania w Państwie, w którym przebywa.

3. Nie naruszając postanowień ustępu 1, wynagrodzenia uzyskiwane przez wyżej wymienione osoby z tytułu świadczonych przez nie w pierwszym Państwie są wolne od opodatkowania w tym Państwie, pod warunkiem, że takie usługi pozostają w związku z ich studiami, stażem lub doskonaleniem zawodowym i że wynagrodzenia pochodzące z tych usług są niezbędne dla uzupełnienia środków posiadanych dla utrzymania tych osób.

4. Postanowienia ustępu 3 przestają mieć zastosowanie, jeżeli pobyt w pierwszym Umawiającym się Państwie przekracza normalny okres trwania podjętych w tym Państwie studiów.

Artykuł 21

PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWO-BADAWCZY

Wynagrodzenia z tytułu nauczania lub prac naukowo-badawczych uzyskiwane przez osobę fizyczną, która bezpośrednio przed udaniem się do Umawiającego się Państwa miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie która przebywa czasowo w pierwszym Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwudziestu czterech miesięcy wyłącznie w celu nauczania lub

prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub innej prawnie uznanej placówce oświatowej podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, chyba że wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

Artykuł 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągnięte, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

MAJĄTEK

1. Majątek w postaci mienia nieruchomego w rozumieniu artykułu 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Majątek w postaci mienia ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub mienia ruchomego należącego do stałej placówki, które osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
3. Majątek w postaci statków morskich i statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jak również w postaci mienia ruchomego służącego do eksploatacji takich statków morskich lub statków powietrznych, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo przyzna:
  - a) odliczenie od podatku tej kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w drugim Państwie;
  - b) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w drugim Państwie.

Jednakże w jednym i drugim przypadku takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub podatku od majątku, która została obliczona przed odliczeniem i która przypada odpowiednio na dochód lub majątek, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód lub majątek osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę są zwolnione od opodatkowania w tym Państwie, to Państwo to może jednak przy obliczaniu kwoty od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód lub majątek.

3. Podatek, który nie podlegał zapłaceniu lub został obniżony w jednym z Umawiających się Państw na mocy ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, uważa się za zapłacony i powinien być odliczony w drugim Umawiającym się Państwie od podatku, który przypadłby do zapłacenia od danego dochodu i zgodnie z postanowieniem zawartym w ostatnim zdaniu ustępu 1.

Artykuł 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub

siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkami, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

4. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu, powodującym opodatkowanie niezgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również porozumiewać się wzajemnie co do sposobu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów niniejszego artykułu. Jeżeli ustna wymiana poglądów może ułatwić osiągnięcie porozumienia, to taka wymiana może odbywać się w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych organów Umawiających się Państw.

Artykuł 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw w odniesieniu do podatków objętych niniejszą Konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z Konwencją. Mogą one również wymieniać informacje, jakie są konieczne dla stosowania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw w zakresie podatków od wartości dodanej i podatków akcyzowych. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym organom sądowym albo administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Konwencją. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Informacje te mogą być przekazywane innym agendum tylko przy wcześniejszej zgodzie właściwych organów drugiego Umawiającego się Państwa.

2. Ustęp 1 nie może być interpretowany jako jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych w celu udzielania informacji, które są niezgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach zwykłej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

Artykuł 28

POMOC W EGZEKUCJI ROSZCZEŃ PODATKOWYCH

1. Umawiające się Państwa zgadzają się udzielać sobie wzajemnie pomocy i poparcia w celu egzekucji, zgodnie z zasadami zawartymi w ich ustawodawstwie i przepisach wykonawczych, roszczeń podatkowych objętych niniejszą Konwencją, gdy takie kwoty będą należne zgodnie z ustawami i przepisami Państwa wnioskującego.
2. Właściwe organy obu Umawiających się Państw uzgodnią sposób stosowania tego artykułu.

Artykuł 29

CZŁONKOWIE MISJI DYPLOMATYCZNYCH I PRZEDSTAWICIELSTW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 30

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Umowa wejdzie w życie po wzajemnej wymianie not stwierdzających, że wymagane w tym celu procedury konstytucyjne zostały spełnione.

2. Postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie po raz pierwszy:

- a) w odniesieniu do podatku pobieranego u źródła – do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym miejsca zamieszkania w danym Umawiającym się Państwie – od 1 stycznia w roku kalendarzowym następującym po wymianie notyfikacji, a
- b) w odniesieniu do innych podatków – do lat podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym dokonano wymiany notyfikacji.

Artykuł 31

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy dopóki jedno z umawiających się Państw jej nie wypowie. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję w drodze dyplomatycznej w terminie co najmniej sześciu miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego i po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie. W takim wypadku konwencja przestanie obowiązywać:

- a) do podatków pobieranych u źródła od dochodów przypisanych lub ustalonych do zapłacenia najpóźniej do 31 grudnia w roku wypowiedzenia Konwencji;
- b) do innych podatków za okresy podlegające opodatkowaniu najpóźniej do 31 grudnia w roku wypowiedzenia Konwencji.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Algierze dnia 31 stycznia 2000 roku w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

**ZA RZĄD
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

**ZA RZĄD
ALGIERSKIEJ REPUBLIKI
LUDOWO-
DEMOKRATYCZNEJ**

**KRZYSZTOF NERS
Podsekretarz stanu
w
Ministerstwie Finansów**

**BRAHIM BOUZEMBOUDJEN
Sekretarz Generalny
Ministerstwa Finansów**

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
DE POLOGNE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE ALGERIENNE
DEMOCRATIQUE ET POPULAIRE

DESIREUX DE CONCLURE UNE CONVENTION, EN VUE
D'EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET D'ETABLIR DES
REGLES D'ASSISTANCE RECIPROQUE EN MATIERE D'IMPOTS
SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT :

Article 1er

PERSONNES VISEES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2

IMPOTS VISES

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont :

a) En ce qui concerne la Pologne :

1. l'impôt sur le revenu des personnes physiques ;
2. l'impôt sur le revenu des personnes morales ;

(Dans le texte ci-après dénommés «impôt polonais»);

b) En ce qui concerne l'Algérie:

- 1) L'impôt sur le revenu global;
- 2) L'impôt sur les bénéfices des sociétés;
- 3) La taxe sur l'activité professionnelle;
- 4) Le versement forfaitaire;
- 5) L'impôt sur le patrimoine;
- 6) La redevance et l'impôt sur les résultats relatifs aux activités de prospection, de recherche, d'exploitation et de transport par canalisation des hydrocarbures;

(Dans le texte ci-après dénommés «impôt algérien»).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3

DEFINITIONS GENERALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

- a) Les expressions «un Etat contractant» et «l'autre Etat contractant» désignent, selon le contexte, la Pologne ou l'Algérie;
- b) Le terme «Pologne» désigne la République de Pologne et, employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République de Pologne y compris la mer territoriale et au delà de celle-ci, les zones sur lesquelles en conformité avec le droit international et la législation nationale, la République de Pologne exerce sa juridiction ou des droits souverains aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leurs sous-sol et des eaux surjacentes ;
- c) Le terme «Algérie» désigne la République Algérienne Démocratique et Populaire et, employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République Algérienne Démocratique et Populaire y compris la mer territoriale et au delà de celle-ci, les zones sur lesquelles en conformité avec le droit international et la législation nationale, la République Algérienne Démocratique et Populaire exerce sa juridiction ou des droits souverains aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leurs sous-sol et des eaux surjacentes ;
- d) Le terme «personne» comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- e) Le terme « nationaux » désigne :
  - a- toute les personnes physiques qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
  - b- toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant ;
- f) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;

g) Les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant ;

h) Le terme «Trafic international» désigne tout transport effectuée par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant ;

1. L'expression «autorité compétente» désigne:

(i) En ce qui concerne la Pologne, le Ministre des Finances, ou son représentant autorisé ;

(ii) En ce qui concerne l'Algérie, le Ministre chargé des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

RESIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un Etat contractant» désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction effective, ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent: si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

- c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;
  - d) Si les critères qui précèdent ne permettent pas de déterminer l'Etat contractant dont la personne est un résident, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.
3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où son siège de direction effective est situé.

Article 5

ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression «établissement stable» comprend notamment:
  - a) Un siège de direction,
  - b) Une succursale,
  - c) Un bureau,
  - d) Une usine,
  - e) Un atelier,
  - f) Un magasin de vente,
  - g) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.
  - h) Un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, mais lorsque ce chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois,
  - i) La fourniture de services, y compris les services de consultants par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cet fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire du pays pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de douze (12) mois ;

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas «établissement stable» si:

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, de l'exposition ou de livraison ;
- c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

5. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une autre manière) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6

REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.
2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7

BENEFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas

échéant versé (à d'autre titre que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable des sommes (autres que le remboursement des frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposable selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

NAVIGATION MARITIME ET AERIENNE

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

ENTREPRISES ASSOCIEES

1. Lorsque

- a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
- b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat- et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10

DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes :
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

INTERETS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder (10%) du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un des Etats contractants sont exonérés d'impôts dans ledit Etat si:

- a) Le débiteur des intérêts est le Gouvernement dudit Etat contractant ou une de ses collectivités locales, ou
- b) Les intérêts sont payés au Gouvernement de l'autre Etat contractant ou à une de ses collectivités locales ou à des institutions ou organisme (y

compris les institutions financières) appartenant entièrement à cet Etat contractant ou à une de ses collectivités locales, ou à la Banque Centrale de cet Etat ;

- c) Les intérêts sont payés à d'autres institutions ou organismes (y compris les institutions financières) à raison des financements accordés par eux dans le cadre d'accords conclus entre les Gouvernements des Etats contractants.

4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, de la présente convention, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10% du montant brut des redevances.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ainsi que les films et enregistrements pour transmissions radiophoniques et télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas, lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, de la présente convention suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui même, ou collectivité locale ou un résident de cet Etat.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant ou le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

PROFESSIONS INDEPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, sauf :

- a) s'il dispose de façon habituelle d'une base fixe dans l'autre Etat contractant pour l'exercice de ces activités. Dans ce cas, seule la fraction du revenu imputable à cette base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou
- b) s'il séjourne dans l'autre Etat contractant pendant une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours ou plus au cours de l'année fiscale considérée. Dans ce cas, seule la fraction du revenu provenant de ces activités exercées dans l'autre Etat contractant est imposable dans l'autre Etat.

2. L'expression «profession libérale» comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

PROFESSIONS DEPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19, et 20 les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée, et

- b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16

TANTIEMES

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17

ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, de la présente convention dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les revenus provenant d'activités visées aux paragraphes 1 et 2 réalisées en vertu d'un accord culturel ou un arrangement entre les gouvernement des deux Etats sont exemptés d'impôts dans l'Etat contractant ou ces activités sont exercées si la visite dans cet Etat est entièrement ou principalement financée par des fonds publics d'un ou des deux Etats contractants, de leur collectivités locales ou subdivisions politiques.

Article 18

PENSIONS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, les pensions et autres sommes payées en application de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 19

FONCTIONS PUBLIQUES

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :
  - i) possède la nationalité de cet Etat, ou
  - ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.
2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.
3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales.

Article 20

ETUDIANTS ET STAGIAIRES

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.
2. En ce qui concerne les bourses et les rémunérations d'un emploi salarié auxquelles ne s'applique pas le paragraphe 1, un étudiant ou un stagiaire au sens du paragraphe 1 aura en outre, pendant la durée de ses études ou de sa

formation, le droit de bénéficier des mêmes exonérations, dégrèvements ou réductions d'impôts que les résidents de l'Etat dans lequel il séjourne.

3. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1, les rémunérations que les personnes visées ci-dessus reçoivent au titre de services rendus dans ce premier Etat ne sont pas imposables dans ledit premier Etat, à condition que ces services soient rapport avec leurs études, formation ou perfectionnement professionnel et que la rémunération de ces services soit nécessaire pour compléter les ressources dont elles disposent pour leur entretien.

4. Les dispositions du paragraphe 3 cessent de s'appliquer lorsque le séjour dans le premier Etat contractant excède la durée normale des études entreprises dans cet Etat.

ARTICLE 21

PROFESSEURS ET CHERCHEURS

Les rémunérations reçues à titre d'enseignements ou de recherche par une personne physique qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement pour une période qui ne dépasse pas « vingt quatre » mois dans le premier Etat à seule fin d'y enseigner ou de s'y livrer à de travaux de recherche, dans une université, une école supérieure ou une autre institution d'enseignement également reconnue, ne sont imposables que dans le premier Etat, à condition que les rémunérations proviennent de source située en dehors de cet Etat.

Article 22

AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'applique pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6. lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

Article 23

FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.
3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités par une entreprise d'un Etat contractant en trafic international ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 24

METHODE D'IMPOSITION

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables dans l'autre Etat contractant, le premier Etat accorde :
  - a) sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé dans cet autre Etat ;
  - b) sur l'impôt qu'il perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé dans cet autre Etat.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, correspondant selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt dans cet Etat, celui-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.
3. L'impôt qui fait l'objet d'une exonération ou réduction dans l'un des Etats contractants, en vertu de la législation interne dudit Etat, est considéré comme s'il avait été acquitté et il doit être déduit dans l'autre Etat contractant de l'impôt qui aurait frappé lesdits revenus et ce, suivant les conditions prévues au dernier alinéa du paragraphe 1.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation.
2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.
3. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.
4. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26

PROCEDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si des échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord, ces échanges de vues peuvent avoir lieu au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 27

ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des états contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire Etat de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant :
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre état contractant :
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28

ASSISTANCE AU RECOUVREMENT

1. Les Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et appui en vue de recouvrer, suivant les règles propres à leurs législations ou réglementations respectives, les impôts visés par la présente Convention lorsque ces sommes sont définitivement dues en application des lois ou règlements de l'Etat demandeur.
2. Les autorités compétentes des deux Etats contractants se concerteront pour fixer les modalités d'application de cet article.

Article 29

AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 30

ENTREE EN VIGUEUR

1. La présente convention entrera en vigueur dès que les deux parties se seront notifiées mutuellement l'accomplissement des procédures constitutionnelles internes requises à cette fin.
2. Les dispositions de la présente convention s'appliqueront pour la première fois :
  - a) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non résident ou portés à leur crédit à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de la notification; et
  - b) à l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de la notification.

Article 31

DENONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique avec un préavis minimal de six mois avant

la fin de chaque année civile et après une période de cinq années à partir de la date de son entrée en vigueur.

Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

- a) aux impôts dûs à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 Décembre de l'année de la dénonciation ;
- b) aux autres impôts pour les périodes imposables qui prennent fin au plus tard le 31 Décembre de la même année.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

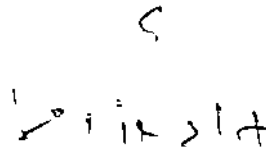
Fait en double exemplaire originaux à *Alger*, le *31-01-2000*, en langues Polonaise, française et arabe, chaque version faisant également foi.

POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE

BRAHIM BOUZEBOUDJEN
Secrétaire Général
du Ministère des Finances

POUR LE GOUVERNEMENT DE
LA REPUBLIQUE ALGERIENNE
DEMOCRATIQUE ET POPULAIRE

KRZYSZTOF NERS
Sous-Secrétaire d'Etat
au Ministère des Finances